

Sygn. akt II AKa 258/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Marek Motuk (spr.)

Sędziowie: SA – Marek Czecharowski

SA – Anna Zdziarska

Protokolant: sekr. sąd. Łukasz Jachowicz

przy udziale Prokuratora Hanny Gorajskiej - Majewskiej

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2016 r.

sprawy T. W.

w przedmiocie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę za bezprawne pozbawienie wolności jej ojca E. R. w sprawie b. Wojskowego Sądu Okręgowego nr 7 w Lublinie o sygn. akt So 100/49 oraz w sprawie b. Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie o sygn.. akt 491/49

na skutek apelacji, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 4 marca 2016 r., sygn. akt XII Ko 102/14

I utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części;

II kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 4 marca 2016 r. w całości oddalił wniosek T. W. o zasądzenie od Skarbu Państwa na jej rzecz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę za bezprawne pozbawienie wolności E. R. w sprawie b. Wojskowego Sądu Okręgowego w Lublinie o sygn. akt So 100/49 oraz w sprawie b. Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie o sygn. akt So 491/49.

Wyrok powyższy zaskarżyła pełnomocnik wnioskodawcy zarzucając mu:

- 1) obrazę przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. mającą istotny wpływ na treść wyroku, a polegającą na dokonaniu wybiórczej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego i wzięcie pod uwagę przy rozstrzygnięciu wyłącznie dowodów świadczących niekorzystnie dla wnioskodawczyni, a nie dokonanie oceny całokształtu materiału dowodowego w sprawie, w tym wzięcie pod uwagę dowodów, w szczególności dowodu z opinii biegłego, świadczących o przynależności E. R. do organizacji (...) – WiN;
- 2) błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zapadłego wyroku, polegający na przyjęciu wbrew zebranemu materiałowi dowodowemu, iż E. R. – ojciec wnioskodawczyni – nie należał do organizacji (...) – WiN i nie podejmował działań ukierunkowanych na rzecz odzyskania niepodległego bytu Państwa P., a w konsekwencji

oddalenie żądania wnioskodawczyni złożonego na podstawie art. 11 ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa P..

Opierając się na przytoczonych wyżej zarzutach skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na rzecz wnioskodawczyni zadośćuczynienia w kwocie 273.000 zł wraz z odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja pełnomocnika wnioskodawczyni jest oczywiście bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego treść podniesionych przez pełnomocnika zarzutów i argumentów na jej uzasadnienie stanowi w istocie dowolną polemikę z prawidłową oceną zgromadzonego materiału dowodowego dokonaną przez Sąd I instancji, a także opartymi na nich i niebudzącymi wątpliwości ustaleniami faktycznymi.

Zarzut pełnomocnika, iż Sąd Okręgowy nie uwzględnił dowodów w postaci zeznań T. W., S. P., Z. P. oraz opinii biegłej J. Ż. jest gołosłowny i nieuzasadniony w świetle treści uzasadnienia wyroku, z którego jednoznacznie wynika, iż dowody powyższe były przedmiotem wnikliwej analizy i oceny.

Wnioskowanie Sądu I instancji, iż żaden z powyższych dowodów nie wskazuje na przynależność E. R. w przeszłości do organizacji (...) – WiN zgodne jest w ocenie Sądu Apelacyjnego z zasadami prawidłowego rozumowania. Trafnie dostrzegł Sąd I instancji, iż zeznania T. W. w powyższym zakresie są rażąco wewnątrznie sprzeczne, zaś zeznania S. P. i Z. P. miały bardzo ogólny charakter i oparte były na wiedzy zasłyszanej od innej osoby. Nie budzi także jakichkolwiek zastrzeżeń ocena opinii biegłej J. Ż., która sformułowała bardzo ogólne wnioski w oparciu o własne przypuszczenia, a nie konkretne dokumenty.

Ponadto Sąd Okręgowy trafnie dostrzegł, iż powyższe dowody przede wszystkim pozostają w rażącej sprzeczności z dokumentami zawartymi w aktach sprawy Instytutu Pamięci Narodowej m.in. o sygn. 765/484, raportem Komisji M. oraz zeznaniami E. J. i Z. S..

Treść powołanych wyżej i szczegółowo opisanych przez Sąd I instancji dokumentów jednoznacznie wskazujących na brak przynależności E. R. do organizacji (...) została całkowicie zignorowana przez pełnomocnika, co czyni podniesioną przez niego argumentację całkowicie dowolną i polemiczną.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny orzekł o utrzymaniu w mocy wyroku w zaskarżonej części.